

stanicí, stížnost nepopírá, uznávajíc, že prohlášení úřadu o tom může býti správné, skutečnost pak, zda se jí skutečně obyvateli obce používá, není — jak bylo řečeno — rozhodná. Mohl tedy žal. úřad právem z tohoto důvodu st-lku pojmouti do okruhu interesentů při dotčené vici-nální cestě.

Č. 12.813.

Cesty. — Řízení správní: * V řízení o udělení povolení ku předběžným pracem ve smyslu § 7 zák. čl. XLI:1881 o vyvlastnění nemajících majitelé pozemků postavení strany.

(Nález z 10. března 1937 č. 11.650/37.)

V ě c: Obec Lekýr proti rozh. zem. úřadu v Bratislavě z 12. května 1934 (za zúč. Josefa a Helenu K. adv. Dr. J. V. Keller z Prahy) o povolení k předběžným pracem pro vypracování silničního projektu.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

D ů v o d y: Obec Lekýr podala k zem. úřadu v Bratislavě žádost za povolení k provádění předběžných prací za účelem vypracování projektu podle § 7 zák. čl. XLI:1881 pro vyvlastnění části nemovitosti, zapsané v pozemkové zápisnici obce Lekýru č. 561 pod A r. č. 1, m. č. 88/b na jméno Josefa K. a jeho manželky Heleny, za účelem zřízení cesty, která by spojovala hradskou silnici s obecní cestou vedoucí obcí Lekýrem.

Okř. úřad v Želiezovcích, jemuž žádost obce byla po rozumu vlád. nař. č. 96/1928 Sb. postoupena k vyřízení ve vlastním oboru působnosti, výměrem z 21. března 1934 udělil na základě provedeného komisionálního řízení obci Lekýru podle § 7 zák. čl. XLI:1881 povolení k předběžným pracím za účelem vypracování projektu pro vyvlastnění pozemku na stavbu veřejné cesty na nemovitosti svrchu uvedené.

Proti tomu rozhodnutí podali Josef K. a jeho manželka odvolání, jemuž zem. úřad v Bratislavě nař. rozhodnutím vyhověl a napadený výměř okr. úřadu pro nezákonnost a vadnost pokračování zrušil.

O stížnosti podané do tohoto rozhodnutí uvážil nss toto:

Stížnost směřuje proti povolení předběžných prací po rozumu §§ 7 a 8 zák. čl. XLI:1881, opravňujícím obec k tomu, aby na cizím pozemku vyhlédnutém pro stavbu svrchu uvedené spojovací cesty mohla prováděti předběžné práce za účelem vypracování projektu. Povolení takové neopravňuje ještě osobu, již bylo uděleno, k vyvlastnění dotčeného pozemku, neboť o otázce, která nemovitost má a může býti vyvlastněna, jestliže se strany nedohodnou, se rozhoduje teprve usnesením podle § 39 po provedeném řízení upraveném v oddíle III. cit. zák. čl., v němž teprve expropriát může se brániti proti expropriaci, a to i námitkami čerpanými z I. hlavy cit. zák. čl. (§ 33), a může také proti expropriačnímu rozhodnutí podati stížnost k nss (srov. nález Boh. A 5025/25, 9603/32).

Podstatně jinou povahu má však povolení po rozumu § 7 cit. zákona. Toto povolení sice v určitém směru je s to fakticky zasáhnouti do

práv dosavadních vlastníků pozemků, neboť jím se vyslovuje, že k a ſ d ý je povinen tomu, komu povolení takové bylo uděleno, trpěti provádění předběžných prací na svých nemovitostech za účelem vypracování plánů pro vyvlastnění potřebných. Při tom cit. zákonné předpisy neustanovují nic, z čeho by vlastníci postižených pozemků mohli odvozovati svůj nárok na to, aby za určitých předpokladů povolení ono uděleno nebylo, a neobsahují také žádného ustanovení o tom, že by s dotčenými vlastníky jako stranami před udělením povolení mělo býti jednáno, což v těch případech, kdy se jedná teprve o vypracování projektu a kdy ještě není ani známo, jak projekt bude proveden a které pozemky bude tangovati, sotva bylo by lze uskutečniti. Povolení se neudílí také dotčenému subjektu proti určitým majitelům pozemků, nýbrž zcela všeobecně, a »každý« (§ 8) je povinen, nésti důsledky z povolení takto uděleného. Teprve v řízení podle §§ 31 a násl. mohou se majitelé pozemků brániti proti vyvlastnění a o těchto jejich námitkách rozhoduje orgán zcela jiný. Ze všeho toho je patrné, že proti u d ě l e n í povolení po rozumu § 7 cit. zákona není opravného prostředku a že zejména nemohou si proti povolení takovému stěžovati majitelé pozemků, na něž se podnik, jemuž povolení bylo uděleno, podle § 8 odst. 2 cit. zákona obrátí. Na tom nic nemění okolnost, že v daném případě byl již v povolení samém označen pozemek k vyvlastnění určený, ježto i kdyby tomu tak nebylo, byl by vlastník jeho býval povinen trpěti bezplatně provádění předběžných prací na něm. Pak ale nebyl úřad oprávněn, aby k rekursu zúčastněné strany, již, jak dovedeno, rekursní právo nepříslušelo, rušil rozhodnutí okr. úřadu. Učinil-li tak přec, veden jsa mylným právním názorem, musilo rozhodnutí jeho býti zrušeno podle § 7 zákona o ss.

Č. 12.814.

Z a m ě s t n a n c i v e ř e j n í: Při řešení otázky, zda pensionovanému policejnímu podkapitánu města Nitry přísluší nárok na příplatek podle zákona č. 80/1928 Sb., jehož ustanovení platí se zřetelem na usnesení správní komise města Nitry z 1. července 1922 též pro úpravu odpočivných požitků zaměstnanců tohoto města, sluší vyjít z toho, že pro ustanovení na služební místo policejního podkapitána města Nitry byla předepsána vysokoškolská kvalifikace.

(Nález z 11. března 1937 č. 11.583/37.)

V ě c: Městská obec Nitra proti rozh. zem. úřadu v Bratislavě z 16. dubna 1934 (za zúč. Štefana H. v Nitře adv. Dr. Ludevít Polák z Prahy) o příplatku k odpočivným požitkům.

V ý r o k: S t í ſ ſ n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Podáním ze 17. února 1930 žádal Štefan H., jenž jako městský policejní podkapitán města Nitry byl 1. dubna 1923 dán do výslužby, aby mu byl přiznán příplatek ve smyslu § 1 zákona č. 80/1928 Sb. Této žádosti obec. zastupitelstvo v Nitře usnesením z 9. listopadu 1931 nevyhovělo. Z usnesení tohoto odvolal se Štefan H., namí-